

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte: Toma Nadejda,

judcători: Mardari Dumitru, Cobăneanu Ala, Ghervas Maria și Stratulat Galina,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan și de către inculpatul Draguțan Condrat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Grozav Ivan XXXX, născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat în mun. Chișinău, XXXXXXXX, str. XXXXXX, XXXXX;

Draguțan Condrat XXXXXX, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXXX, str. XXXXXXXX, XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.03.2011 – 25.06.2013;

Instanța de apel: 30.07.2013 – 15.12.2014;

02.06.2015 – 21.12.2015;

15.07.2016 – 17.11.2016

Instanța de recurs: 23.02.2015 – 28.04.2015;

01.03.2016 – 24.05.2016;

23.01.2017 – 30.05.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013, a fost încetat procesul penal în privința lui Grozav Ivan și Draguțan Condrat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu liberarea acestora de răspundere penală, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, pe motivul expirării termenului prescripției.

Grozav Ivan în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Draguțan Condrat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Grozav Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 9 luni închisoare, limitându-se la termenul deja executat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Grozav Ivan, la 16 august 2010, aproximativ la ora 18.00, aflându-se pe str. XXXXXXXX, XX,

mun. Chişinău, în faţa supermarketului „XXXXXX”, fiind suspectat în circulaţia substanţelor narcotice, a fost stopat de către colaboratorii operativi a poliţiei criminale şi condus în incinta DSO a MAI, biroul nr. 404, unde în cadrul percheziţiei corporale efectuate, în buzunarul drept lateral al şorţilor de culoare verde, au fost depistate şi ridicate cinci pachetele de hârtie din revistă, în care se afla masa vegetală de culoare verde, uscată şi mărunţită, cu un miros specific, pe care a procurat-o în com. Vatra de la o persoană necunoscută pe nume Igor şi o păstra pentru consum propriu. Conform Raportului de constatare tehnico-ştiinţific nr. 459 din 18 august 2010, masa vegetală depistată reprezintă - marijuana, substanţă narcotică cu masa totală de 8,75 grame.

Tot el, în lipsa autorizaţiei corespunzătoare, a purtat şi păstrat un pistol de model „Mauzer”, nr. 398463 cu încărcător şi 50 cartuşe calibrul 6,35 mm, la domiciliu său amplasat pe str. XXXXXXXX XX, com. XXXXXX, mun. XXXXXXXX, până la 19 octombrie 2010, unde în rezultatul percheziţiei efectuate de către colaboratorii de poliţie a fost depistat şi ridicat pistolul menţionat împreună cu cartuşele. Conform Raportului de expertiză nr. 2846 din 29 noiembrie 2010, pistolul face parte din categoria armelor de foc cu țeava ghintuită, confecţionat industrial în Germania, care este în stare de funcţionare şi util pentru trageri, iar cartuşele se referă la muniţii confecţionate industrial şi sunt utile pentru trageri.

În rezultatul percheziţiei efectuate la 18 octombrie 2010 la domiciliul lui Draguţan Condrat, situat pe str. XXXXXXXX XXXX, ap. X, mun. XXXXXXXX, a fost depistat şi ridicat un pachet din polimer, transparent, cu masă vegetală uscată, mărunţită, cu miros specific care, conform Raportului de expertiză nr. 2883 din 24 noiembrie 2010, reprezintă 2,74 grame marijuana, ce face parte din categoria substanţelor narcotice.

La fel, instanţa a constatat că prin rechizitoriu, Grozav Ivan se învinuieşte în faptul că, aproximativ în perioada anilor 2009-2010, în urma înţelegerii prealabile, împreună cu Draguţan Condrat şi alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul practicării şi obţinerii de venit în rezultatul circulaţiei ilegale a substanţelor narcotice, au format o reuniune stabilă de persoane, orientând activitatea grupului criminal organizat întru atingerea scopului pus în prealabil, care împreună, printr-o înţelegere prealabilă, împărţind rolurile, asigurau semănatul, cultivarea de plante care conţin substanţe narcotice, precum şi prelucrarea ulterioară a lor, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea şi punerea în circulaţie, atât pe teritoriul R. Moldova, cât şi peste hotare, a substanţelor narcotice în proporţii deosebit de mari cu scop de înstrăinare.

Ca urmare, în perioada menţionată, Grozav Ivan, împreună cu alte persoane, a fost atras de conducătorii grupului, printre care şi Draguţan Condrat, în componenţa grupului criminal organizat, unde urma să găsească potenţialii cumpărători pentru înstrăinarea substanţelor narcotice.

Astfel, conform participării lui nemijlocite, fiecare avându-şi rolul său strict stabilit, conform înţelegerii prealabile între toţi membrii organizaţiei criminale, Grozav Ivan primea de la Draguţan Condrat diferite cantităţi de marijuana, care conform listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanţe narcotice, pe care le păstra, expedia şi transporta cu scop de înstrăinare, iar

ulterior le realiza diferitor persoane contra sumei de 500 lei, pentru fiecare pachetel, iar banii obținuți îi transmitea lui Draguțan Condrat.

De asemenea, prin rechizitoriu, Draguțan Condrat se mai învinuiește în faptul că, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală și în perioadă de timp necunoscută, în lipsa autorizației corespunzătoare, a obținut un pistol de model „Mauzer” cu nr. 398463 pe care l-a purtat și păstrat asupra sa până aproximativ în luna iulie 2009, când contra sumei de 300 euro l-a comercializat lui Grozav Ivan împreună cu încărcătorul și 50 cartușe calibrul 6,35 milimetri.

În rezultatul percheziției efectuate la 19 octombrie 2010 la domiciliul lui Grozav Ivan din str. XXXXXX, XXXX, com. XXXXXX, mun. Chișinău a fost depistat și ridicat pistolul de model „Mauzer” cu nr. 398463 din 29 noiembrie 2010, care face parte din categoria armelor de foc cu țeavă ghintuită, confecționat industrial în Germania, și este în stare de funcționare și util pentru trageri, iar cartușele se referă la muniții confecționate industrial și sunt utile pentru trageri.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Grozav Ivan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare, iar în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă pe un termen de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;

- Draguțan Condrat să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu stabilirea unei pedepse definitive în baza art. 84 Cod penal, 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, invocând următoarele argumente:

- prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite;

- nu a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor, care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată au declarat că inculpatul Grozav Ivan înstrăina substanțe narcotice, ce se confirmă prin faptul că în momentul reținerii la el au fost depistate mai multe pachetele cu substanță narcotică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, a fost respins, ca depus peste termen, apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei sale instanța de apel, a menționat, că sentința a fost pronunțată public la 25 iunie 2013, copia sentinței fiind recepționată la aceeași dată de procuror și inculpații Grozav Ivan și Draguțan Condrat, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f. d. 122, vol. II), iar la 16 iulie 2013 procurorul în secția exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale în Procuratura Generală, Pocaznoi V., a depus cererea de apel în cancelaria Curții de Apel Chișinău fiind înregistrată cu nr. 2119 (f. d. 128, vol. II). La 18 iulie 2013 cererea de apel declarată de procuror a fost expediată în adresa Judecătoriei

Buiucani, mun. Chișinău fiind înregistrată în cancelarie la data de 19 iulie 2013 cu nr. 20159, conform registrului de intrare a corespondenței din 18 iulie 2013 - 17 iulie 2013 (f. d. 128, 131,174-175, vol. II).

Astfel, instanța de apel a conchis că procurorul a omis termenul de declarare a apelului fără careva motive întemeiate și nu a prezentat în ședința instanței de apel careva probe pertinente, precum că ar fi omis termenul de declarare a apelului din motive ce nu au depins de voința sa.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul procurorului, precum că cererea de apel a fost depusă în termen în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la data de 10 iulie 2013, fiind înregistrată cu nr. 19257, pe motiv că cererea dată este în copii (f. d. 148, vol. II).

6. Procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța incorect a ajuns la concluzia că apelul procurorului este declarat peste termen, deoarece apelul a fost depus în cancelaria Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău la 10 iulie 2013, fiind înregistrat sub nr. 19257, iar în apelul înregistrat la Curtea de Apel Chișinău la 16 iulie 2013 sub nr. 2119, expedit în adresa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și înregistrat cu nr. 20159, a fost modificată data prin aplicarea unei înscrieri suplimentare, și anume din data de 10 iulie 2013 în 19 iulie 2013, astfel soluția instanței de apel privind respingerea cererii de apel ca depusă peste termen nu este altceva decât una tendențioasă, bazată pe presupuneri și nu pe materialele cauzei penale.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție 28 aprilie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a menționat, că din materialele cauzei, și anume din xerocopia Registrului de intrare a corespondenței din 20 iunie 2013 – 18 iulie 2013 și copia cererii de apel rezultă că, în cancelaria Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, la 10 iulie 2013, sub nr. 19257, a fost înregistrat apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013 în cauza penală în privința lui Grozav Ivan și Draguțan Condrat, care a fost primit de către Ohrim A. (f. d. 148-150, 157-158, vol. II). La fel, în materialele cauzei este prezentă cererea de apel înregistrată la Curtea de Apel Chișinău datată cu 16 iulie 2013, nr. 2119, care a fost expedită prin scrisoarea nr.1-34/13 din 17 iulie 2013 în adresa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pentru anexare la dosar, care, potrivit xerocopiei Registrului de intrare a corespondenței a fost înregistrată la 19 iulie 2013 cu nr. 20159 (f. d. 128-130, 174-175, vol. II).

Respingând argumentele procurorului referitor la faptul că cererea de apel este depusă în termen, la 10 iulie 2013, instanța de apel a indicat că aceasta este o copie și nu poate fi reținută ca dovadă că apelul a fost declarat în termen, calculând termenul declarării apelului din 16 iulie 2013.

Totodată, instanța de recurs a menționat că reieșind din procesul-verbal al instanței de apel, procurorul, susținând că apelul a fost depus în termen, la 10 iulie 2013, a prezentat dosarul de supraveghere pe cauza penală, din care rezultă că în dosar este prezent apelul procurorului cu ștampila în original (umedă), înregistrat în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cu data de 10 iulie 2013 (f. d. 205, vol. II). Însă, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, nu se regăsește o careva

motivare asupra acestei circumstanțe, instanța nepronunându-se asupra argumentului procurorului în acest sens.

Prin urmare, reieșind din cele expuse mai sus, instanța de recurs a conchis că decizia instanței de apel este adoptată cu încălcarea legislației penale, fapt ce s-a apreciat ca o eroare procesuală, ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, din care considerente s-a ajuns la concluzia de a dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015 apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Inculpatul Grozav Ivan, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de administrarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Inculpatul Draguțan Condrat, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 290 alin. (1) și 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de administrarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Pe art. 290 alin (1) Cod penal inculpatul Draguțan Condrat a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

10. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, Grozav Ivan, aproximativ în perioada anilor 2009-2010, în urma înțelegerii prealabile, împreună cu Draguțan Condrat și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul practicării și obținerii de venit în rezultatul circulației ilegale a substanțelor narcotice, au format o reuniune stabilă de persoane, orientând activitatea grupului criminal organizat întru atingerea scopului pus în prealabil, care împreună, printr-o înțelegere prealabilă, împărțind rolurile, asigurau semănatul, cultivarea de plante care conțin substanțe narcotice, precum și prelucrarea ulterioară a lor, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație, atât pe teritoriul R. Moldova, cât și peste hotare, a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare.

Ca urmare, în perioada menționată, Grozav Ivan, împreună cu alte persoane, a fost atras de conducătorii grupului, printre care și Draguțan Condrat, în componența grupului criminal organizat, unde urma să găsească potențialii cumpărători pentru înstrăinarea substanțelor narcotice.

Astfel, conform participării lui nemijlocite, fiecare avându-și rolul său strict stabilit, conform înțelegerii prealabile între toți membrii organizației criminale, Grozav Ivan primea de la Draguțan Condrat diferite cantități de marijuana, care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanțe narcotice, pe care o păstra, expedia și transporta cu scop de înstrăinare, iar ulterior

o realiza diferitor persoane contra sumei de 500 lei, pentru fiecare pachetel, iar banii obținuți îi transmitea lui Draguțan Condrat.

La fel, Draguțan Condrat, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală și în perioadă de timp necunoscută, în lipsa autorizației corespunzătoare, a obținut un pistol de model „Mauzer” cu nr. 398463 pe care l-a purtat și păstrat asupra sa până aproximativ în luna iulie 2009, când contra sumei de 300 euro l-a comercializat lui Grozav Ivan împreună cu încărcătorul și 50 cartușe calibrul 6,35 milimetri.

În rezultatul percheziției efectuate la 19 octombrie 2010 la domiciliul lui Grozav Ivan din str. XXXXXXXX XX, com. XXXXXXX, mun. XXXXXXX a fost depistat și ridicat pistolul de model 6 „Mauzer” cu nr.398463 din 29 noiembrie 2010, care face parte din categoria armelor de foc cu țeavă ghintuită, confecționat industrial în Germania, și este în stare de funcționare și util pentru trageri, iar cartușele se referă la muniții confecționate industrial și sunt utile pentru trageri.

11. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță, la emiterea sentinței de achitare în privința inculpaților a reținut o stare de fapt care nu corespunde materialelor cauzei penale, probelor acumulate și cercetate în cadrul primei instanțe și suplimentar în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpaților făcute în cursul procesului penal, pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în speță.

S-a constatat că, declarațiile inculpaților de nerecunoaștere a infracțiunilor imputate nu sunt susținute de vastul probatoriu scris, atașat cauzei, condiții în care vor fi înlăturate.

Mai mult ca atât, declarațiile inculpaților în cadrul ședinței de judecată și în cea de apel, vin în contradicție cu declarațiile inculpatului Grozav Ivan date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit, potrivit cărora acesta recunoaște faptul că a păstrat un pistol și cartușele i-au fost transmise de către Condrat Draguțan. Referitor la circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare a declarat că împreună cu Draguțan Condrat a format o reuniune bine stabilită, fiecare membru având rolul său repartizat. La indicația lui Draguțan, Grozav pune în circulație substanțe narcotice, le comercializa la prețul de 500 lei și venitul ulterior îl prezenta lui Draguțan Condrat.

La fel, instanța de apel a reținut că Grozav Ivan, în fața instanței de judecată a revenit nejustificat asupra recunoașterilor, acuzând că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție pentru a se autoincrimina și a mărturisi împotriva lui Draguțan Condrat.

Acest argument a fost apreciat critic de către instanța de apel, deoarece inculpatul Grozav Ivan în cadrul urmăririi penale a relatat cu lux de amănunte circumstanțele cauzei și modalitatea de comercializare ilegală a drogurilor, declarațiile fiind consecutive, pe care o persoană care nu a participat nemijlocit la comiterea infracțiunii nu putea să le cunoască.

Totodată, instanța de apel a apreciat că nu există niciun motiv de înlăturare a declarațiilor inculpatului Grozav Ivan Vasile din faza urmăririi penale, or, dacă susținerile sale ar corespunde realității, precum că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina și a mărturisi împotriva lui Draguțan Condrat, inculpatul urma cel puțin să depună o plângere împotriva polițiștilor care au exercitat presiuni asupra sa.

De altfel, instanța de apel a constatat că declarațiile inculpatului Grozav Ivan depuse în cadrul urmăririi penale coroborează cu procesele-verbale de stenografiere a interceptărilor convorbirilor telefonice dintre Draguțan Condrat, Ursu Lilian și o persoană pe nume Sergiu, dintre Draguțan Condrat cu Ursu Lilian și Grozav Ivan, dintre Draguțan Condrat și Negru Tudor.

Veridicitatea declarațiilor inculpatului Grozav Ivan din cadrul urmăririi penale rezultă și din procesul-verbal de stenografiere a înregistrărilor audio și video dintre colaboratorul DSO MAI și Grozav Ivan, unde Grozav declară că Draguțan îi transmitea marijuana pentru comercializare.

La fel, faptul comercializării substanțelor narcotice de către Grozav Ivan este confirmat și prin faptul că la momentul reținerii acestuia, asupra sa au fost depistate și ridicate mai multe pachetele de marijuana pe care urma să le înstrăineze altor persoane și nicidecum cantitatea dată de substanțe narcotice nu putea fi pentru folosință proprie.

Pe cale de consecință, instanța de apel nu a putut accepta ca fiind corecte concluziile primei instanțe, în sensul că nu au fost administrate probe pertinente și concludente care ar confirma culpa inculpaților în săvârșirea faptelor penale care li se impută.

Cu privire la răspunderea penală a inculpatului Draguțan Condrat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal s-a constatat inadmisibilă aplicarea pedepsei, dat fiind că a intervenit termenul de prescripție prevăzut la articolul 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Inculpatul Draguțan Condrat a fost liberat de răspundere penală, deoarece de la săvârșirea infracțiunii, anul 2009, până la ziua pronunțării prezentei decizii au expirat mai mult de 5 ani.

Prin urmare, în cauză a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a inculpatului Draguțan Condrat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Draguțan Condrat și Grozav Ivan în baza art. 46, 217/1 alin.(4) lit. b) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu va interveni în soluția primei instanțe în partea încetării procesului penal în privința lui Grozav Ivan în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție și în partea condamnării lui Grozav Ivan în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 9 luni închisoare, limitându-se la termenul deja executat, considerând-o una întemeiată.

12. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015 au declarat recursuri ordinare:

12.1. avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului și inculpatul Draguțan Condrat, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, invocând următoarele motive:

- instanța de apel la rejudecarea cauzei urma să examineze din nou registrele de intrare a corespondenței a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, dosarul de supraveghere a procurorului, pentru a se convinge de existența apelului declarat la data de 10 iulie 2013 cu ștampila de intrare a judecătoriei, fapt solicitat de către apărare, însă respins de instanța de judecată;

- instanța de apel nu a executat indicațiile instanței ierarhic superioare, mai mult de atât la baza deciziei au fost puse declarațiile inculpaților date la urmărirea

penală, pe care ultimii nu le-au susținut atât în instanța de fond, cât și în apel și care nu au fost date citirii conform prevederilor art. 368 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a audiat martori, nu a examinat probe suplimentare, ci doar a rezumat aprecierea diferită a probelor examinate în prima instanță, cu toate că în cazul sentinței de achitare instanța de apel este obligată să verifice toate probele ca primă instanță;

- instanța de apel a indicat în decizia sa că inculpații au pus în circulație substanțe narcotice în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare. Această concluzie este declarativă, nu a fost nicicum demonstrată, nu există nici o acțiune de control, nici declarațiile cărorva martori că ar fi procurat de la inculpat substanțe narcotice.

12.2. avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, a invocat următoarele argumente:

- în materialele dosarului lipsesc careva probe concludente care ar demonstra existența unui grup criminal, membrii acestuia, distribuirea rolurilor și a altor semne caracteristice unei grupări criminale;

- instanța de apel a pus la baza condamnării lui Grozav Ivan acele declarații care au fost date la faza de urmărire penală, declarații la care s-a renunțat, deoarece au fost efectuate prin influență. Fapt confirmat de un șir de martori în prima instanță care au depus declarații împotriva condamnatului Grozav Ivan, ulterior relatând detaliat în ce circumstanțe au fost date acele declarații inițiale și anume sub amenințările colaboratorilor de poliție, fapt de care instanța de apel nu a ținut cont;

- prima instanță corect a dispus achitarea pe capătul de acuzare înaintat în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, deoarece în cadrul urmăririi penale nu au fost efectuate careva percheziții de control sau alte careva acțiuni speciale de investigații care ar demonstra vânzarea de către Grozav Ivan a substanțelor narcotice;

- nu a fost respectat principiul proporționalității pedepselor, întrucât instanța de apel a stabilit o pedeapsă mai gravă lui Grozav Ivan decât așa-presupusului conducător al grupului criminal organizat.

13. Pe marginea recursurilor a prezentat referință procurorul, care a solicitat respingerea acestora cu menținerea deciziei.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2016 a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan.

A fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Dragușan Condrat și de avocatul Tocan Rodion în numele acestuia, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

15. În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat că referitor la recursul declarat de către avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan, acesta a fost declarat la data de 25 februarie 2015 (f. d. 69-71, vol. III). Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 21 decembrie 2015 în prezența apărătorului Cojocari Dumitru și a inculpatului Grozav Ivan, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de

judecată (f. d. 40, vol. III) și înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate, care a fost pronunțată la 18 ianuarie 2016 (f. d. 40, vol. III).

Astfel, pornind de la prevederile art. 422 Cod de procedură penală unde este stipulat că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, rezultă că în prezenta speță, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 18 ianuarie 2016 expira la 18 februarie 2016, deci recursul declarat de avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan este declarat peste termenul prevăzut de lege, și din acest considerent, Colegiul penal lărgit a decis respingerea acestuia.

Totodată, instanța de recurs a constatat că învinuirea formulată în rechizitoriu și înaintată inculpaților, și anume în ceea ce vizează semnul calificativ de grup criminal organizat prevăzut la art. 46 Cod penal, nu se regăsește în circumstanțele cauzei descrise în actul de învinuire.

Instanța de recurs a mai reținut că comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, adică cu reținerea agravantei „de un grup criminal organizat” a rămas fără o apreciere a instanțelor de fond, care urma a fi expusă în hotărârile pronunțate prin prisma unui probatoriu convingător și suficient.

Colegiul penal lărgit a mai conchis că inculpatul Grozav Ivan, fiind audiat în calitate de bănuit, la etapa urmăririi penale a declarat că Draguțan Condrat îi oferea „iarbă”, în schimbul a deferitor servicii, iar ulterior i-a propus „iarbă” mai calitativă decât cea pe care o întrebuița, contra cost. A mai menționat inculpatul, că în luna august a fost reținut în fața magazinului „Fourchette”, unde au fost ridicate 5 pachetele cu „iarbă”, pe care le-a procurat pentru prietenii săi (f. d. 65-73, vol. I).

Totodată, din declarațiile depuse în instanța de apel, Grozav Ivan a declarat că susține declarațiile depuse în prima instanță, și le infirmă pe cele depuse la urmărirea penală, susținând că acestea au fost depuse prin maltratare și presiune din partea colaboratorilor de poliție (f. d. 31, vol. III).

Astfel, la caz, instanța de recurs a reținut faptul că între declarațiile depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale, care nu au fost date citirii, există contradicții esențiale, nefiind înaintat vreun demers de către partea acuzării în acest sens, or, proba în cauză vizează învinuirea înaintată, iar dovedirea acesteia este unul din atributele de bază ale procurorului, care este obligat de a avea un rol activ în procesul de judecare a cauzei. În acest context, alegațiile recurenților Tocan Rodion în numele inculpatului și ale inculpatului Draguțan Condrat sunt întemeiate și justificate.

Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs, și prin urmare, conchide că recursul declarat de către avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului și ale inculpatului Draguțan Condrat urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015 în privința lui Grozav Ivan și Draguțan Condrat, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Grozav Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2), art.290 alin. (1) și art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal.

Drăguțan Condrat a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) și art. 290 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 60 Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală: Draguțan Condrat conform art. 290 alin. (1) Cod penal; Grozav Ivan Vasile conform art. 290 alin. (1), art. 217 alin. (2) Cod penal în legătură cu expirarea termenilor de prescripție tragerii la răspundere penală.

A fost numită pedeapsă conform art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal după cum urmează:

Grozav Ivan - 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe termen de 4 ani;

Draguțan Condrat - 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe termen de 5 ani.

17. În motivarea deciziei sale instanța de apel, a menționat, că deși inculpatul Grozav Ivan nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, vina acestuia este demonstrată prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin:

- declarațiile martorului Novacov Igor, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel (f. d. 28-31, 104, vol. II);

- declarațiile martorului Bălănescu Andrei, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel (f. d. 28-31, 105, vol. II);

- declarațiile martorului Sîrbu Octavian date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel (f. d. 30, 106-107, vol. II);

- declarațiile martorului Cigoreanu Gheorghe date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel (f. d. 28-31, 111, vol. II).

Instanța de apel a reținut că vinovăția lui Grozav Ivan este dovedită și prin materialele dosarului:

- procesul-verbal de percheziție corporală Grozav Ivan din 16 august 2010 în rezultatul căruia au fost depistate și ridicate 5 pachetele cu masă vegetală de culoare verzuie marijuană cu miros specific (f. d. 7, vol. II);

- procesul-verbal de examinare medicală de constatare a stării de ebrietate nr. 2879 din 16 august 2010, prin care se confirmă că Grozav Ivan are consecințe - consum a substanțelor stupefiante (f. d. 15-16, vol. II);

- încheierea privind autorizarea percheziției corporale legală din 17 august 2010 în privința lui Ivan Grozav (f. d. 19, vol. II);

- Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 459 din 18 august 2010 prin concluzia făcută - masa vegetală de culoare verzuie*cafenie împachetată în 5 pachete de hârtie cantitate totală 8,75 grame ridicate în cadrul percheziției corporale a lui Grozav Ivan sunt marijuană - substanță narcotică preparată în mod artizanat din plante de cânepă (cannabis) și care nu sunt utilizate în scopuri medicinale (f. d. 22-25, vol. II).

Instanța de apel a menționat că în baza analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenții, veridicității și coroborării lor, Colegiul penal conchide că, vinovăția inculpatului Grozav Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal pentru procurare și păstrare substanțelor narcotice în proporții mari fără scop de înstrăinare deci circulație ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare.

Cu referire la învinuirea inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală a încadrat juridic corect faptele prejudiciabile ale inculpatului Grozav Ivan după semnele calificative procurarea, purtarea, păstrarea armelor de foc fără autorizația corespunzătoare, iar în privința inculpatului Draguțan Condrat după semnele purtarea, păstrarea, și comercializarea armelor de foc fără autorizația corespunzătoare, circumstanțe constatate prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, ori Draguțan Condrat a păstrat și comercializat în anul 2009 contra sumei de 300 euro lui Grozav Ivan pistol de model „Mauzer” și 50 cartușe calibrul 6,35 mm care fac parte din categoria armelor de foc cu țeavă ghintuită și munițiilor.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților este dovedită prin:

- procesul-verbal de percheziție din 19 octombrie 2010 prin care se dovedește că la domiciliul lui Grozav Ivan din com. XXXXXX, str. XXXXXXXX XX a fost depistat și ridicat pistol model „Mauzer” și 50 cartușe calibrul 6,35 (f. d. 43, vol. I);

- Raport de expertiză logistică nr. 2846 din 29 octombrie 2010 prin care s-a făcut concluzia că pistolul de model „Mauzer” ridicat de la domiciliul lui Grozav Ivan se atârnă la categoria de arme de foc cu țeavă ghintuită, 50 cartușe calibrul 6,35 mm se atribuie la categoria muniții (f. d. 50-51, vol. I);

- stenograma convorbirilor dintre Grozav Ivan și lucrătorul operativ a MAI conform căruia se confirmă faptul cumpărării pistolului de model „Mauzer” de la Draguțan Condrat contra sumei de 300 euro (f. d. 93-104, vol. I).

Astfel instanța de apel a menționat că instanța de fond în mod greșit l-a achitat pe Draguțan Condrat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (1) Cod penal, or, arma și cartușele au fost depistate și ridicate de la Grozav Ivan care a lămurit clar în ce condiții și circumstanțe au fost procurate de la Draguțan Condrat.

Cu referire la învinuirea inculpaților Draguțan Condrat și Grozav Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală eronat a încadrat acțiunile prejudiciabile ale inculpaților după semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal prin aprecierea calificativului de acțiuni infracționale comise de un grup criminal organizat.

Totodată instanța de apel a considerat că instanța de fond pe de altă parte a conchis eronat de a achita pe inculpatul Grozav Ivan de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, ori cert s-a dovedit că el primea de la Draguțan Condrat pachete cu substanțe narcotice și le comercializa la preț de 500 lei pachetul.

În afară de aceasta, instanța de fond a conchis eronat de a reîncadra acțiunile lui Draguțan Condrat din infracțiunea prevăzută de art. 46, 217¹ alin. (4), lit. b) Cod penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Referitor la aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că reieșind din materialele dosarului și materialul probator administrat, rezultă cu certitudine concluzia că acțiunile prejudiciabile ale inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat urmează a fi recalificate din infracțiunea prevăzută de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal în cea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, și anume: a) în privința inculpatului Grozav Ivan după semnele păstrarea, transportarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, de două sau mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă în proporții mari și în privința inculpatului Drăguțan Condrat după semnele semănatul, cultivarea, prelucrarea utilizarea plantelor care conțin substanțe narcotice fără autorizare în scop de înstrăinare, păstrarea, transportarea, distribuirea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari, de două sau mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

Astfel, instanța de apel a reținut că deși inculpații Grozav Ivan și Drăguțan Condrat nu recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată și verificate de către instanța de apel, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor.

Instanța de apel a statuat că în ședința instanței de fond, martorii Stețiuc Vladislav, Bostan Andrei, Cara Nicolae, Bostănică Gheorghe au dat declarații diametral opuse de cele date la urmărirea penală anume cu scopul de a-i exonera pe inculpați de la răspunderea penală pentru acțiunile prejudiciabile comise de către aceștia. În acest context, instanța de apel a luat în considerație ca probe relevante și pertinente anume declarațiile martorilor date la etapa urmăririi penale, or, martorii au depus declarații la o perioadă foarte scurtă de la producerea acțiunilor prejudiciabile incriminate inculpaților.

De asemenea, în afară de declarațiile martorilor nominalizați supra, vinovăția inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, este dovedită pe deplin și prin următoarele probe acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată și verificate de către instanța de apel, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor și anume:

- procesul-verbal de stenografiere din 23 iunie 2010 (f. d. 34, vol. I);
- procesul-verbal de stenografiere din 17 august 2010 (f. d. 38-39, vol. I);
- procesul-verbal de stenografiere din 29 octombrie 2010 (f. d. 93-104, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 18 octombrie 2010 (f. d. 136, vol. I);
- proces-verbal de percheziție din 18 octombrie 2010 din automobilul Mitsubishi Pagero n/î XXXXX condus de către Drăguțan Condrat au fost ridicate mai multe lucruri, inclusiv pachet de polietilenă cu masă vegetală de culoare verde marijuană (f. d. 137, vol. I);
- Raportul de expertiză nr. 2883 din 24 noiembrie 2010 (f. d. 146-147, vol. I);

- procesul-verbal de stenografiere din 05 noiembrie 2010 (f. d. 210-213, vol. I).

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, instanța de apel a constatat că Grozav Ivan, aproximativ în perioada anilor 2009-2010, primea de la Drăguțan Condrat diferite cantități de marijuana, care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanțe narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, pe care le păstra, transporta, distribuia ilegal în proporții mari, iar ulterior o comercializa diferitor persoane contra sumei de 500 lei pentru fiecare pachetel, iar banii obținuți îi transmitea lui Drăguțan Condrat.

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a constatat că Drăguțan Condrat Gheorghe, aproximativ în perioada anilor 2009-2010, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală și în perioadă de timp necunoscută, ilegal cultiva și prelucra diferite cantități de marijuana, care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la substanțe narcotice, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, pe care le păstra, transporta și distribuia ilegal în scop de înstrăinare și le înstrăina ilegal în proporții mari lui Grozav Ivan cu scop de înstrăinare, care la rândul său, o înstrăina diferitor persoane contra sumei de 500 lei pentru fiecare pachetel, iar banii obținuți îi transmitea lui Drăguțan Condrat. În rezultatul percheziției efectuate la 18 octombrie 2010 la domiciliul lui Drăguțan Condrat amplasat pe str. XXXXXXX, XXXXX, ap. XX din mun. XXXXXXX, a fost depistat și ridicat un pachet din polimer, transparent, cu masă vegetală uscată, mărunțită, cu miros specific, care conform raportului de expertiză nr. 2883 din 24 noiembrie 2010, reprezintă 2,74 grame de marijuana, care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, face parte din categoria substanțelor narcotice.

Astfel, referitor la aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că reieșind din materialele dosarului și materialul probator administrat, rezultă cu certitudine concluzia că acțiunile prejudiciabile ale inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat urmează a fi recalificate din infracțiunea prevăzută de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal în cea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, și anume: a) în privința inculpatului Grozav Ivan după semnele păstrarea, transportarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari, de două sau mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă; și b) în privința inculpatului Drăguțan Condrat după semnele semănatul, cultivarea, de plante care conțin substanțe narcotice, prelucrarea și utilizare astfel de plante fără autorizare săvârșite în scop de înstrăinare, păstrarea, transportarea, distribuirea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, de două sau mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă în proporții mari.

Instanța de apel a concluzionat că în acțiunile inculpaților Drăguțan Condrat și Grozav Ivan nu se menține semnul calificativ prevăzut la art. art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal acțiuni comise de un grup criminal organizat, ori în sensul legal prevăzut la art. 46 Cod penal „Grup criminal organizat” este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. Organul de anchetă nu a prezentat dovezi cu referire la stabilitatea presupusului grup organizat în scop de a comite crime, nu sa demonstrat prin careva probe că această grupare ar fi fost organizată și convocată prealabil pentru scopuri infracționale clare și bine determinate. Relațiile dintre persoanele implicate în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare purta un caracter ocazional și periodic, faptul prezenței înțelegerii prealabile dintre mai multe persoane pentru aceste scopuri se regăsesc în încadrările calificative la dispozițiile prevăzute la art. 217/1 alin. (3) lit. b) Cod penal și nu impun prin sine încadrare conform art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, ori relațiile dintre infractori nu au atins un grad înalt de organizare, relațiile dintre infractori nu țineau de o stabilitate activă și organizatorică de susținere reciprocă, nu erau reglementate individual obligațiunile între infractori ce ar fi garantat siguranța și succesul scontat.

Instanța de apel a conchis întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, acțiuni care sunt contrare prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 29 alin. (1) al Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor nr. 382 din 06 mai 1999, ce stipulează că, pe teritoriul Republicii Moldova se stabilesc restricții asupra circulației substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor. Păstrarea și depozitarea substanțelor narcotice și psihotrope se permit numai în scopuri medicale și științifice.

Cu referire la răspunderea penală și sancțiunea aplicată inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal, instanța de apel a reținut că, această normă prevede pentru persoanele fizice pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, astfel încât, în temeiul art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea dată este una gravă.

În privința inculpatului Grozav Ivan nu au fost stabilite circumstanțe atenuante. Totodată, în privința acestuia se reține circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal - a) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză - or, acesta a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2003 în baza art. 55 Cod penal la amendă în mărime de 1 000 de lei (f. d. 38, vol. II).

Temeiuri de liberare a inculpatului Grozav Ivan de răspundere penală nu au fost stabilite, se află la evidența medicului narcolog ca fiind consumator de hașiș.

În privința inculpatului Drăguțan Condrat nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante, precum nici temeuri de liberare a acestuia de răspundere penală.

Inculpatul Drăguțan Condrat anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Strășeni din 17 noiembrie 1995 în baza art. 119, art. 125 Cod penal la 5 ani privațiune de libertate. Se află la evidența medicului narcolog din 18 octombrie 2010 ca și consumator de substanțe narcotice.

Totodată, instanța de apel a reținut că faptele imputate inculpatului Grozav Ivan pentru infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal au fost comise la 16 august 2010. Faptele imputate inculpaților Draguțan Condrat și Grozav Ivan pentru infracțiune prevăzută la art. 290 alin. (1) Cod penal au fost epuizate la 19 octombrie 2010. Astfel, luând în calcul prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) și lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că, a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală. De asemenea, instanța de apel a relevat că în speță nu sunt prezente careva temeieri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție.

Subsidiar, a indicat că, reieșind din faptul că la data comiterii faptelor infracționale imputate au expirat termenul de 2 ani și respectiv 5 ani de tragere la răspundere penală, instanța de apel a ajuns la concluzia încetării procesului penal de învinuire a inculpatului Grozav Ivan în ceea ce privește comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și inculpaților Grozav Ivan și Draguțan Condrat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (1) Cod penal.

18. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare procurorul, avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan și inculpatul Draguțan Condrat.

18.1. Procurorul, la 19 decembrie 2016, în termen, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- soluția de condamnare a inculpaților în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) și f) Cod penal este neîntemeiată și ilegală;

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor inculpaților de la art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal în baza 217¹ alin. (3) lit. b), c), f) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de reîncadrare, fapt ce pe caz n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpaților Grozav Ivan și Drăguțan Condrat de comiterea infracțiunii încriminate de către organul de urmărire penală, reîncadrându-i acțiunile acestora în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), f) Cod penal;

- instanța de apel recunoscându-i pe Grozav Ivan și Drăguțan Condrat vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), f) Cod penal, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile martorului Stețiuc Vladislav;

- declarațiile inculpaților în cadrul ședinței de judecată și în cea de apel, vin în contradicție cu declarațiile inculpatului Grozav Ivan date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț, iar în fața instanței a revenit nejustificat asupra recunoașterilor, acuzând că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție pentru a se autoincrimina și a mărturisi împotriva lui Draguțan Condrat;

- nu există niciun motiv de înlăturare a declarațiilor din faza urmăririi penale, or, dacă susținerile sale ar fi reale precum că a fost influențat psihic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina și a mărturisi împotriva lui Drăguțan Condrat, se pune întrebarea legică, de ce nu a formulat plângere împotriva polițiștilor care au exercitat presiuni asupra sa;

- revenirile inculpatului Grozav Ivan asupra nerecunoașterii vinei sunt neîntemeiate, nu conțin o justificare reală și credibilă, iar pe de altă parte, primele depoziții au fost date la un moment foarte apropiat de data comiterii fetei infracționale și conțin amănunte pe care nici o persoană care nu ar fost implicată în săvârșirea infracțiunii nu le-ar putea da;

- declarațiile inculpatului Grozav Ivan depuse în cadrul urmăririi penale coroborează cu procesele-verbale de stenografiere a interceptărilor convorbirilor telefonice dintre Drăguțan Condrat, Ursu Lilian și persoană pe nume Sergiu, dintre Drăguțan Condrat cu Ursu Lilian și Grozav Ivan, dintre Drăguțan Condrat și Negru Tudor;

- veridicitatea declarațiilor inculpatului Grozav Ivan din cadrul urmăririi penale rezultă și din procesul-verbal de stenografiere a înregistrărilor audio și video dintre colaboratorul DSO MAI și Grozav Vasile unde Grozav declară că Drăguțan îi transmite marijuana pentru comercializare;

- faptul comercializării substanțelor narcotice de către Grozav Ivan este confirmat și prin faptul că la momentul reținerii acestuia, asupra sa au fost depistate și ridicate mai multe pachetele de marijuana pe care urma să le înstrăineze altor persoane și nicidecum cantitatea dată de substanțe narcotice nu putea fi pentru folosință proprie.

18.2. Avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan, declarând recurs la 20 decembrie 2016, în termen, solicită admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 7), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- în materialele dosarului lipsesc careva probe concludente care ar demonstra existența unui grup criminal, membrii acestuia, distribuirea rolurilor și a altor semne caracteristice unei grupări criminale;

- în decizie persistă invocații precum că Drăguțan Condrat împreună cu alte persoane au creat această grupare criminală, însă nefiind indicate careva date concrete despre membrii presupusei grupări;

- nu s-a demonstrat de unde ar fi procurat Drăguțan Condrat substanțele narcotice, prin care metode le-ar fi preparat, cât și faptul vânzării acestora și a prețului, nu există nici o achiziție de control;

- instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile date în faza de urmărire penală, de care ulterior, Grozav Ivan, s-a refuzat;

- instanța de fond corect a dispus achitarea pe capătul de acuzare potrivit art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), deoarece în cadrul urmăririi penale nu au fost efectuate careva achiziții de control sau alte careva acțiuni speciale de investigații care ar demonstra vânzarea de către Grozav Ivan a substanțelor narcotice;

- nici organul de urmărire penală, nici evident Colegiul Curții de Apel nu putea da o apreciere justă și corectă a proporțiilor presupuselor substanțe narcotice a căror proveniență nefiind stabilită;

- în dosar lipsește originalul apelului procurorului pe care l-a depus tardiv și asupra tardivității căruia de asemenea urma să se expună instanța de apel.

18.3. inculpatul Drăguțan Condrat, declarând recurs la 26 decembrie 2016, în termen, a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- procurorul a depus apel tardiv, nesolicitând repunerea acestuia în termen;
- instanța de apel la rejudecarea cauzei trebuia să examineze din nou registrele de intrare a corespondenței a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău dosarul de supraveghere a procurorului, pentru a se convinge de existența apelului declarat la data de 10 iulie 2013 cu stampila de intrare a Judecătoriei;
- instanța de apel nu a executat indicațiile instanței ierarhic superioare, mai mult ca a pus la baza deciziei declarațiile inculpaților date la urmărirea penală, pe care ultimii nu le-au susținut atât în instanța de fond, cât și în apel;
- instanța de apel nu a interogat careva martori, nu a examinat careva probe suplimentare, ci doar s-a rezumat la aprecierea diferită a probelor examinate în prima instanță, deși în cazul sentinței de achitare instanța de apel este obligată să verifice toate probele ca primă instanță;
- a depus declarații fiind amenințat cu răfuială fizică de către polițiști;
- prin decizia Curții Supreme de Justiție cauza a fost trimisă din nou la rejudecare cu indicații concrete, printre care necesitatea audierii martorilor în instanța de apel, în special examinarea ca primă instanță a episodului legat de traficul de droguri, deoarece prima instanță nu s-a expus în sentință pe acest capăt de acuzare;
- examinând cazul în ordine de apel instanța nu a putut să dea o soluție nouă și să-l condamne pe Drăguțan Condrat pe art. 217¹ Cod penal, deoarece nu a examinat în fond cauza, iar prima instanță nu s-a expus pe acest capăt de acuzare.

19. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată, că recurenții invocă temeiurile de drept prevăzute de pct. 6), 7), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției*

contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 7) instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 436 al.(2) Cod de procedură penală pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la rejudicarea cauzei instanța de apel n-a executat indicațiile instanței de recurs, admitând erori de drept, ce nu pot fi corectate în instanța de recurs, cauza urmând a fi remisă la rejudicare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În acest sens Colegiul lărgit menționează, că instanța de apel în textul deciziei sale nu menționează, că dosarul penal se află în rejudicare și nu indică în mod expres asupra indicațiilor date pentru rejudicare de către instanța de recurs, instanța de apel examinând cauza fără a ține cont de acestea, precum și fără a respecta legislația de procedură penală și practica judiciară constantă.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă un temei de casare.

Totodată, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, în caz de admitere a apelului și rejudecării cauzei, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța de fond, care cerințe ale legii au fost încălcate de către această instanță, apoi motivele adoptării soluției date de instanța de apel.

Instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare. În orice caz se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Colegiul lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la rejudecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Colegiul lărgit constată, că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f. d. 124 – 125, vol. III), instanța de apel, deși supune verificării un șir de probe, în decizia emisă face referire la alte probe, care nu au fost verificate de către instanța de apel, dar care, în opinia instanței, demonstrează vinovăția inculpaților și anume: *declarațiile inculpatului Grozav Ivan date la etapa de urmărire penală în calitate de învinuit (f. d. 131 – 132, vol. I); declarațiile lui Dragușan Condrat date la etapa urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit (f. d. 157, 171 – 172, vol. I); declarațiile martorului Novacov Igor date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanțe (f. d. 28 – 31, 104, vol. II); declarațiile martorului Bălănescu Andrei date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanțe (f. d. 28 – 31, 105, vol. II); declarațiile martorului Sîrbu Octavian date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanțe (f. d. 30, 106 – 107, vol. II); declarațiile martorului Cigoreanu Gheorghe date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanțe (f. d. 28 – 31, 111, vol. II); procesul-verbal de percheziție corporală a lui Grozav Ivan din 16 august 2010 (f. d. 7, vol. II); procesul-verbal de examinare medicală de constatare a stării de ebrietate nr. 2879 din 16 august 2010 a lui Grozav Ivan (f. d. 15 - 16, vol. II); încheierea privind autorizarea percheziției corporale legală din 17 august 2010 în privința lui Grozav Ivan (f. d. 19, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 459 din 18 august 2010 privind concluzia făcută - masa vegetală de culoare verzuie*cafenie împachetată în 5 pachete de hârtie cantitate totală 8, 75 grame ridicate în cadrul percheziției corporale a lui Grozav Ivan sunt marijuană – substanță narcotică preparată în mod artizanat din plante de cânepă (cannabis) și care nu sunt utilizate în scopuri medicinale (f. d. 22 - 25, vol. II); proces-verbal de percheziție din 19 octombrie 2010 la domiciliul lui Grozav Ivan din com. XXXXXX, str. XXXXXXXX XX unde a fost depistat și ridicat pistol de model „Mauzer” și 50 cartușe calibrul 6, 35 (f. d. 63); Raport de expertiză logistică*

nr. 2846 din 29 octombrie 2010 prin care s-a făcut concluzia că pistolul de model „Mauzer” ridicat de la domiciliul lui Grozov Ivan se atârnă la categoria arme de foc cu țeavă ghintuită, 50 cartușe calibru 6,35 mm se atribuie la categoria muniții (f. d. 50-51, vol. I); stenograma convorbirilor dintre Grozav Ivan și lucrătorul operativ a MAI conform căruia se confirmă faptul cumpărării pistolului model „Mauzer” de la Dragușan Condrat contra sumei de 300 euro (f. d. 93 – 104, vol. I), declarațiile martorului Bostănică Gheorghe date la etapa urmăririi penale (f. d. 214 – 215, vol. I); proces-verbal de percheziție din 18 octombrie 2010 la domiciliul concubinei lui Dragușan Condrat, Ursachi Raisa (f. d. 136, vol. I); proces-verbal de percheziție din 18 octombrie 2010 din automobilul lui Dragușan Condrat (f. d. 137, vol. I); Raport de expertiză nr. 2883 din 24 noiembrie 2010 (f. d. 146 – 147, vol. I); proces-verbal de stenografiere din 05 noiembrie 2010 (f. d. 210 – 213, vol. I).

Mai mult decât atât, ținând cont de dispozițiile art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, cât și de prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

În conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capcan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art.6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Instanța de apel, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă fără a înrăutăți situația inculpatului.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesustinere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. În atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefondat.

Colegiul penal în acest sens atestă, pe lângă faptul că instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare probe neverificate în cadrul ședinței de judecată, neconsemnate în procesul-verbal al acesteia, se mai constată și faptul, că instanța de apel n-a cercetat suplimentar careva probe, ba mai mult decât atât, a respins fără careva motivare solicitările *apărării* de interogare suplimentară a martorilor (f. d. 122 v. 3), recunoscând ulterior în textul deciziei că martorii specificați au făcut declarații divergente la diferite etape a examinării cauzei (f. d. 144 v.3), totodată apreciind aceste declarații contradictorii în defavoarea inculpaților.

De asemenea Colegiul penal subliniază, că contrar prevederilor legale și a practicii judiciare constante expuse supra, instanța de apel n-a executat indicațiile instanței de recurs, care a statuat că între declarațiile inculpaților de la urmărirea penală și din cadrul ședinței de judecată există contradicții esențiale, cărora nu li s-a dat nici o apreciere. În acest sens Colegiul penal atestă că declarațiile inculpaților din cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 117-119 v. 3) nici nu au fost semnate de către aceștea, deși sunt contrasemnate de către președintele ședinței de judecată și de grefier, astfel că orice apreciere a acestora rămâne, în opinia Colegiului penal, a fi formală și lipsită de careva suport.

Astfel, Colegiul menționează, că nerespectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală în cauza dată impun casarea hotărârii pronunțate, reieșind și din faptul că instanța de fond a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților Grozav Ivan și Draguțan Condrat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal cu liberarea acestora de la răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, Grozav Ivan în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar Draguțan Condrat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, de aceea probele puse de către instanța de apel la baza deciziei pronunțate urmau a fi cercetate potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Colegiul penal de asemenea reiterează că și jurisprudența CtEDO susține, că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese

încetat procesul în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării solicitați de părți (hotărârile CtEDO *Popovici c. Moldovei din 27 noiembrie 2007* și *Dănila c. României din 8 martie 2007*).

Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea *Spînu c. României din 29 aprilie 2008*).

La fel, relevantă speței este și cauza CEDO - *Manoli v. Republica Moldova* din 28 februarie 2017, potrivit căreia Curtea Europeană a statuat că autoritatea responsabilă de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să asculte victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora (a se vedea, *Kashlev v. Estonia*, nr. 22574/08, §§ 48-50, 26 aprilie 2016) și că evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi realizată, de obicei, doar prin citirea unei înregistrări a declarațiilor lor, cu atât mai mult în cazul în care sunt avute în vedere doar unele declarații.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24, 415 alin. (2¹) din Codul de procedură penală lezează drepturile inculpaților la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenție.

De asemenea instanța de recurs ține să menționeze faptul, că instanța de apel în decizia sa nu s-a expus asupra argumentelor apărării cu privire la omiterea de către procuror a termenului de depunere a apelului.

În acest sens Colegiul penal menționează, că deși instanța de recurs n-a dat indicații directe în ce privește verificarea termenului depunerii apelului de către procuror, aceasta a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, prin care ultima a executat indicațiile expuse în decizia anterioară a Curții Supreme de Justiție din 28 aprilie 2015 privind termenul de depunere a apelului de către procuror.

Cu referire la aceste argumente Colegiul penal subliniază, că dosarul a fost trimis la rejudecare la recursul inculpaților, care conținea invocările cu privire la omiterea de către procuror a termenului de depunere a apelului, asupra cărora instanța de recurs a omis să se expună în decizia din 24 mai 2016, în acest mod, în situația, când instanța de apel a lăsat aceste argumente fără soluționare, și

anume nu s-a expus asupra invocărilor privind lipsa în materialele dosarului a apelului original al procurorului datat cu 10.07.2013 (f. d. 148 v. 2), decizia instanței de apel nu poate fi menținută și din aceste considerente.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul penal statuează că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, de aceea decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, precum și motivele de casare expuse în deciziile anterioare ale instanței de recurs în speța examinată, să verifice și să aprecieze profund probele administrate, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

20. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Cojocari Dumitru în numele inculpatului Grozav Ivan și de către inculpatul Draguțan Condrat, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 privind-i pe **Grozav Ivan XXXX** și **Draguțan Condrat XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Inculpații **Grozav Ivan XXXXX** și **Draguțan Condrat XXXXXXX**, urmează a fi eliberați imediat din penitenciar dacă nu au de executat pedeapsa închisorii sau măsura preventivă – arestul, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **28 iunie 2017**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Mardari Dumitru

Cobăneanu Ala

Ghervas Maria

Stratulat Galina